

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Εν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λεπτῶν..... 15

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ... 3.50

261—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Αἱ παλαιαὶ ἱστορίαι εἰσὶ πολλάκις καλὰ ἱστορίαι. Ἡ ἱστορία τοῦ Μίδα τοῦ βασιλέως τῆς Φρυγίας, εἶναι ἱκανῶς γνωστὴ ὡς παράδειγμα ἐπιθυμίας ἀπλήστου ἀνθρώπου. Ὁ ἀρχαῖος οὗτος μονάρχης ἐζήτησε τὴν χάριν παρὰ τῶν θεῶν, καὶ οὗτοι συνήνεσαν νὰ τῷ δώσωσιν ὅ,τι ἐπιθυμῇ. ὑπέρχαρις ὁ μονάρχης ἀπεφάσισε νὰ καταστήσῃ τὴν χάριν ἀνεξάντλητον. Παρεκάλεσεν ἵνα ὅ,τι ἐγγίσῃ γίνηται χρυσός· ἡ παράκλησις εἰσλήφθη, καὶ πικραὶ ἦσαν αἱ συνέπειαι· ὅ,τι δῆποτε ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς ἤγγιζε ἐτρόπετο εἰς χρυσόν. Ἐβηκε τὴν χεῖρά του ἐπὶ τοῦ βράχου, καὶ οὗτος μετεβάλλετο εἰς τεράστιον ὄγκον χρυσοῦ ἀνεκτιμήτου ἀξίας· ἐλάμβανε τὸ δρύϊνόν σκήπτρον του, καὶ ἐγένετο ἐντὸς τῆς χειρὸς του ράβδος καθαρῷ χρυσοῦ. Κατ' ἀρχάς· ἡ χαρὰ τοῦ μονάρχου ἦτον ἀμετρος, καὶ ἐπανήλθεν εἰς τὸ μέγαρόν του ὁ μακαριώτερος τῶν θεῶν. Ἀλλὰ ἡ ἀμβλυωπία τοῦ ἀνθρώπου δὲν διείδε τὰ ἐπακόλουθα. Ἐκάθησεν εἰς τὴν τράπεζαν, καὶ ὅ,τι ἤγγιζεν εἰς ἐμπαιγμὸν τοῦ πόθου αὐτοῦ διὰ τὸν χρυσὸν ἐτρόπετο εἰς καθαρὸν καὶ στερεὸν χρυσόν. Εἶτα ἤρξατο νὰ πιστεύῃ ὅτι θὰ ἀπέθνησκεν ἕνεκα τούτου τοῦ ἀπλήστου αὐτοῦ πόθου· μᾶλλον ἢ ν' ἀποθάνῃ ἐν μέσῳ τῆς ἀφθονίας, καὶ ἀναμνησκόμενος τοῦ φοβεροῦ ὀήματος τὸ ὁποῖον ἤκουσεν ὅτι «καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ δὲν δύνανται νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ δῶρα των», ἔσπευσεν εἰς τὸν αὐστηρῶς μειδιῶντα Διόνυσον νὰ παρακαλέσῃ αὐτὸν νὰ τῷ ἐπαναδώσῃ τὴν χυδαιοτέραν, τὴν μᾶλλον εὐτελεῖ τροφήν, καὶ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῆς μάστιγος τοῦ χρυσοῦ.

Η ΚΥΡΙΑ ΣΤΑΕΛ

Μόνον κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκατονταετίαν ἡ γυνὴ ἤρξατο νὰ συναγωνίζηται εἰς τὰ βραβεῖα καὶ τὰς διακρίσεις τῆς φιλολογίας. Μέχρι τῆς Κυρίας Σταέλ οὐδεμίαν ἀλήθως θήλειαν συγγραφεῖς εἶχε φανῇ. Αὕτη

ὄθεν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς τύπος φιλόλογου γυναικός. Ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις τὸ 1766, τὰς παραμονὰς μεγάλων ἐπαναστάσεων, οὐ μόνον πολιτικῶν ἀλλὰ καὶ κοινωνικῶν. Ὁ αἰὼν ὁ παραγαγὼν τοιαύτην γυναῖκα ἦτο αἰὼν διανοητικῆς προόδου, πλειότερον ἢ ὅσον ἴσως ὑποτίθεται. Ὑπῆρχεν ἀνεξαρτησία νοῦς, ἀφοβία περὶ τὴν ἔρευναν, βαθύνοια περὶ τὴν φιλολογίαν, δίψα γνώσεων, ποικιλία καὶ ὑπεροχὴ ἥτις θὰ ἐξέπληττε καὶ αὐτὸν τὸν αἰῶνα τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Οἱ λαμπρᾶς διανοίας ἀνθρώποι οἱ καταστήσαντες τὸν αἰῶνα ἐκείνον ἀξιομνημόνευτον, ἦσαν δουλικοὶ τὸ πνεῦμα, ἀντιγραφεῖς τῆς ἀρχαιότητος, οὐδέποτε τολμήσαντες νὰ ἐκφράσωσι μετὰ πληρότητος τὰς σκέψεις καὶ τοὺς πόθους αὐτῶν. Ἐν τε τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Γαλλίᾳ οἱ μεγάλοι συγγραφεῖς ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θεολόγοι. Μόνον εἰς τὸ πεδίον τῆς θεολογίας ὑπῆρχε τόλμη καὶ πρωτοτυπία. Ἐξαιρούμεν βεβαίως τοὺς ἀθανάτους ἐκείνους ποιητάς, οἵτινες δὲν εἶχον ἐφαμίλλους ἐν ἄλλαις χώραις, τὸν Κορνήλιον, τὸν Ρακίναν, τὸν Βουαλώ, τὸν Σαικσπῆρον, τὸν Μίλτωναν κλ. Ἀλλ' οἱ μεγάλοι κριτικοὶ, ἱστορικοὶ, φιλόσοφοι, οἰκονομολόγοι, μυθιστοριογράφοι, δὲν ἐφάνησαν εἰμὴ μόνον κατὰ τὸν 18 αἰῶνα. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΣ', τοῦ ἀδοξοτάτου τῶν μοναρχῶν, ἐφάνησαν ὁ Βολταῖρος, ὁ Ρουσσώ, ὁ Μοντέσκιος, φωστῆρες κατ' οὐδὲν ἐλαττούμενοι οἰωνοδήποτε ἄλλων λαμπρῶν πρὸ αὐτῶν. Ἐν τῷ ἐρευνητικῷ καὶ ἀπίστῳ ἐκείνῳ αἰῶνι ὁ ἀστήρ τῆς Κ. Σταέλ ἀνέτειλε, τὴν παραμονὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως. Ὁ,τε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀνῆκον εἰς τὴν μέσσην τάξιν. Ὁ φραγκίσκος Νέκερ ἦτο μόνον εὐτυχὴς τραπεζίτης, δὲν ἦτο ἀνθρώπος μεγαλοφυΐας. Οὐδὲ ὁ πατὴρ οὐδὲ ἡ μήτηρ εἶχον τὸ βάθος τῆς συμπαθείας, τὴν ταχέειαν ἀντίληψιν, τὴν βαθεῖαν νοημοσύνην, τὴν γενναίαν ζέσιν ἅτινα ἐχαρακτήριζον τὴν θυγατέρα αὐτῶν. Ἐλαβεν αὕτη πᾶσαν τὴν ἐκπαίδευσιν τὴν ὁποῖαν ἀφθονὰ μέσα καὶ εὐκαιρίαι ἠδύναντο νὰ παράσχωσι, καὶ ἐγένετο

δεκτὴ εἰς τοὺς κοινωνικοὺς κύκλους, ἔνθα ἐπέσυρε ἀσυνήθη προσοχὴν, ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας. Ἡ μήτηρ αὐτῆς ἀφρόνως πρᾶττουσα ἐπεβάρυνεν αὐτὴν διὰ μελετῶν αἰτινες ἐπὶ τέλους ἐβλάψαν τὴν υἱεὶν τῆς. Ἀλλὰ τοῦτο ὠφέλησεν αὐτὴν καθόσον ἔκτοτε ἀφείθη ἐλευθέρᾳ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις κατ' ἴδιον αὐτῇ τρόπῳ ἀποκτῆσασα οὕτω ἑκτακτον ζωηρότητα.

Ἡ Κ. Στάελ εἶχε λαμπρὰν τὴν ὀμιλίαν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ὅταν ὁ πατὴρ αὐτῆς διετέλει ἐν μεγάλῃ ἐπιρροῇ, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ἦτο τὸ ἐντευχτήριον τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων ἀνθρώπων τῶν Παρισίων, ἦτο τὸ εἶδωλον καὶ ὁ θαυμασμός πάντῶς κύκλοι. Δὲν ἦτο τεχνικῶς ὠραία, ἀλλ' ἡ ἐκφρασίς τοῦ ζωηροῦ αὐτῆς προσώπου, ἦτο λίαν ἐπαγωγός. Ἡ ψυχὴ ἦτο ἐξωγραφισμένη ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς, πλήρης συμπαθείας, ἀγαθῆς φύσεως, νοσημοσύνης. Οἱ μέλανες καὶ λαμπροὶ ὀφθαλμοὶ τῆς, στίλβοντες ἐξ εὐφροσύνης, ἐδίδον λαμπρότητα εἰς ὅλην τὴν ὄψιν αὐτῆς. Ἐπαίξε μουσικὴν, ἦδε, ἔγραφε ποιήσεις. Ἐνυμνεύθη ἐν ἡλικίᾳ εἴκοσι ἐτῶν καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς συνήρχοντο τῆς ἐκλεκτοτέρας κοινωνίας πρόσωπα. Ὑπῆρξε μάρτυς αὐτόπτης τῶν φοβερῶν σκηνῶν τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ ἀπέφυγε τὴν εἰς θάνατον καταδίκην σχεδὸν ἐκ θαύματος. Καὶ ὅμως αὕτη εἶχε πίστιν εἰς τὸ μέγα τοῦτο κίνημα καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ ἀναρχία θὰ κατεβάλλετο καὶ ἡ βασιλεία τοῦ νόμου θὰ ὑπερίσχυε. Μεγάλως ἀντεπολιτεύθη τὸν Ναπολέοντα, ἐμίσει αὐτόν, καὶ ἡ οἰκία αὐτῆς κατέστη τὸ κέντρον τῆς ἀντιδράσεως ἐφ' ᾧ καὶ ἐξωρίσθη τεσσαράκοντα λεύγας μακρὰν τῶν Παρισίων. Τοῦτο ἦτο αὐστηροτάτη δι' αὐτὴν τιμωρία, δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ εὐχαριστήμενη μακρὰν τοῦ κοινωνικοῦ κύκλου ὅστις εἶχε δι' αὐτὴν τσαυτὰ διανοητικὰ θέληματα. Ἀπῆλθεν εἰς Γερμανίαν ὅπως ἀπολαύσῃ διανοητικῆς ζωῆς. Ἐγραψε περὶ τῆς χώρας ἐκείνης πραγματεῖαν λίαν σπανίαν. Ἐκείθεν μετέβη εἰς Ἰταλίαν ὅπου διέμεινεν ἐν ἔτος ἔνθα, ἀφοῦ περιηγήθη τὰ μᾶλλον ἄξια θέας, ἔγραψε τὴν Κορίννα ν.

Κατὰ τὴν πτώσιν τοῦ Ναπολέοντος ἡ Στάελ ἐπανῆλθεν εἰς Παρίσιους. Ἡ παλινόρθωσις ἐχαιρέτισεν αὐτὴν ἐνθουσιωδῶς· ὁ τύπος ἐζήτησε τὴν βοήθειαν αὐτῆς· οἱ συγγραφεῖς ἐζήτησαν τὴν ἐνθάρρυνσιν αὐτῆς. Ἀλλὰ δὲν ἐζήσεν ἱκανὸν χρόνον ὅπως ἀπολαύσῃ τῶν τιμῶν ἀποθανοῦσας κατὰ τὸ πεντηκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Ἡ ἐποχὴ αὐτῆς ἐνεκαίνισεν νέαν περίοδον φιλολογικῆς ἱστορίας ἢ μετ' αὐτῆς ἤρξατο νέα τάξις γυναικῶν συγγραφῶν. Ὑπῆρχεν ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ σφαῖρα τῆς γυναικὸς περιορίζετο εἰς οἰκιακὰ καθήκοντα — τὴν φροντίδα τῶν τέκνων, τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν φλυαρίαν. Ἐάν καὶ ἐπιστῇμαι εἰς νῦν ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῶν ἀνδρῶν, ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταύταις δύνανται καὶ αἱ γυναῖκες νὰ συναγωνισθῶσι πρὸς τοὺς ἀνδρας· ἐάν καταγίνωσι πρὸς τοῦτο. Ἐν πολλαῖς τῆς Εὐρώπης χώραις καὶ ἐν Ἀμερικῇ αἱ γυναῖκες ἤρξαντο ἤδη νὰ ἐπιδίδωνται καὶ εἰς τὴν ἱατρικὴν, καὶ

ἔστιν ὅτε εἰς τὴν νομικὴν. Ἐν Ἑλλάδι τῶν γυναικῶν ἡ σφαῖρα εἶναι λίαν περιορισμένη θὰ παρελθῇ δὲ πολὺς χρόνος πρὶν ἢ ἀποφασίσωσι νὰ ἐπιδιδῶσιν εἰς ἔργα, εἰς τὰ ὅποια, δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν, ὅτι εἶναι ἤδη ἱκανὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς ταῦτα καταγινόμενων ἀνδρῶν.

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

ΝΑΥΚΛΑΣΤΡΑ

Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτάτας ἐφευρέσεις τοῦ αἰῶνος μας, εἶναι καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ὡς μέσου ἀναφλέξεως τῶν ἐμπρηστικῶν ὑλῶν ὑπὸ τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης πρὸς καταστροφὴν τῶν ἐχθρικών πλοίων.

Τὰ Ναύκλαστρα ἔλαβον πρό τινας καιροῦ μεγάλαν σπουδαιότητα ἐν τῇ ἀμύνῃ τῶν ἀκτῶν καὶ τῶν λιμένων, καὶ τοῦτο ἀπέδειξαν τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα τοῦ Ῥωσικοῦ ναυτικοῦ ἐπὶ τοῦ Τουρκικοῦ στόλου.

Τὰ μέχρι τοῦδε ἐφευρεθέντα, καὶ ἐφαρμοσθέντα, ἦσαν τὰ ἀμυντικά, καὶ προσκρουστικά, τὰ ὅποια ὀδηγούμενα δι' ἐμπείρων ναυτῶν ἐπέφερον φοβεράς καταστροφάς ἐπὶ ἐχθρικών πλοίων, τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος διδομένου εἴτε ἐκ τῶν ἀτμικάτων, εἴτε ἐκ τοῦ σταθμοῦ.

Ἐνεκα τοῦ πολυεξόδου τῶν καλωδίων, οἱ ἀμερικανοὶ τὰ δαιμόνια καὶ ἐφευρετικὰ αὐτὰ πνεύματα, τὰ πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως ὠρελῆσαντα τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον διὰ τῶν ἐφευρέσεών των, κατασκεύασαν Ναύκλαστρα ἐντός τῶν ὁποίων εὐρίσκειται ἡ ἐμπρηστικὴ ὕλη, μικρὸν καλώδιον εἰς τὸ ναύκλαστρον, ἀρκεῖ δὲ μικρὰ ἐπαφὴ τοῦ πλοίου, νὰ τὸ ἀναφλέξῃ, καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸ πλοῖον.

Ἐπειδὴ τὸ σύστημα αὐτὸ ἀπεδείχθη λίαν ἐπικίνδυνον κατὰ τὴν βύθισιν, ὁ Ἀμερικανὸς Λαίη (Laiy) συνταγματάρχης, ἐκ τῶν διακεκριμένων ἀξιωματικῶν, ἐφεύρεν τελειότερον σύστημα ἀξιοπερίεργον τορπίλλης.

Τὸ σύστημά του δὲν ἴσταται πλέον ἀκίνητον ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης, οὔτε προσκρούει διὰ τορπιλοφόρου ἀτμικάτου, ἀλλὰ ἀφοῦ ἀπαξ τὸ ἀτμόπλοιον ἐφ' οὗ φέρεται τὴν ῥίψει ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἀρκεῖ μικρὰ ὥθησις νὰ δοθῇ εἰς αὐτὴν, καὶ τότε τὸ φοβερὸν αὐτὸ πολεμικὸν μηχανήμα, μετὰ ταχύτητος 7—8 μιλίων τὴν ὥραν, ἐπιπίπτει κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ πλοίου.

Τὸ μηχανήμα τοῦ Laiy εἶναι κατασκευασμένον ὡς ἐξῆς. Κύλινδρος κωνικὸς κατὰ τὰ ἄκρα, 20—30 ποδῶν μήκους, τοῦ ὁποίου τὸ ἐν ἄκρον γάμει δυνάμιτιδος, τὸ δὲ ἕτερον, φέρει τὸ κατάλληλον μηχανήμα πρὸς ὥθησιν αὐτοῦ.

Εἰς τὸ κέντρον τοῦ κυλίνδρου ὑπάρχει μεγάλη ἀτορακτος ἥτις περιτυλίσσει μακρὸν ἡλεκτρικὸν καλώδιον, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ἵνα τὴν ὀδηγῇ ὁ ἀξιωματικὸς ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ συνάμα τὴν ἀναφλέγῃ.

Τὸ ὠθηστικὸν αὐτῆς μηχανήμα εἶναι χημικόν, δηλαδὴ σύγκειται ἐκ δύο ἀγγείων ἐξ ὧν τὸ ἐν ἐμπέ-